

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 4. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 388 (Alm. del) efter ønske fra Martin Henriksen (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 388:

Vil ministeren forholde sig til, at en del herboende flygtninge med opholdstilladelse i det skjulte rejser på ferie eller familiebesøg i det land, de påstår at være flygtet fra, og forholde sig til at familiesammenførte til herboende flygtninge gør det samme, samt besvare følgende spørgsmål:

- Finder ministeren det rimeligt, at herboende flygtninge og familiesammenførte til flygtningen i det skjulte rejser på ferie eller familiebesøg i hjemlandet?
- Finder ministeren, at ferierejse eller besøg i hjemlandet kan være en god indikator på, at hjemlandet eller dele heraf trods alt er sikkert nok, og at et beskyttelsesgrundlag i Danmark derfor næppe længere er tilstede?
- Hvor stort er omfanget af denne "ferie-flygtninge-trafik" (eventuelt skønnet), og hvad vil ministeren gøre for at pågribe herboende "flygtninge" og familiesammenførte, der rejser på besøg i hjemlandet?
- Hvor mange herboende flygtninge og familiesammenførte til flygtninge har de seneste fem år mistet deres opholdstilladelse i Danmark, fordi de ulovligt har været på ferie eller besøg i hjemlandet?
- Vil ministeren overfor herboende flygtninge og familiesammenførte til flygtninge oplyse, at der er muligheder for at rejse på besøg i hjemlandet, hvis det sker som et led i en repatriering?

Svar:

1. Det er efter regeringens opfattelse helt uacceptabelt, hvis udlændinge, der har opholdstilladelse som flygtninge i Danmark, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet, når de har oplyst over for de danske myndigheder, at de risikerer forfølgelse i det pågældende land.

Hvis man er familiesammenført til en flygtning i Danmark er situationen dog en anden.

1. marts 2019

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 2300
Akt-id 652695

En udlænding, der er familiesammenført med en herboende flygtning, har opholdstilladelse her i landet som følge af den familiemæssige tilknytning til en herboende person, og typisk fordi familien ikke kan henvises til at udøve familielivet i et fælles hjemland, hvor flygtningen fortsat risikerer asylrelevant forfølgelse.

Den familiesammenførte udlænding har således ikke opholdstilladelse her i landet under henvisning til, at den pågældende selv har et beskyttelsesbehov i forhold til flygtningens hjemland.

Det betyder også, at den familiesammenførte udlænding kan rejse på kortevarende ferie i hjemlandet, uden at det har indvirkning på den pågældendes egen opholdstilladelse.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af pkt. 2-4 i spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

"1. Det fremgår af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når en flygtning rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet at flygtningen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at flygtningen ikke længere risikerer sådan forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Videre fremgår det af udlændingelovens § 19, stk. 3, at en opholdstilladelse kan inddrages efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, indtil 10 år efter det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang. Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, skal det tillægges betydelig vægt, at flygtningen ved frivilligt at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at flygtningen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, selv har skabt en formodning om, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at flygtningen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Efter udlændingelovens § 31 må en udlænding ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling, eller hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

2. Udlændingestyrelsen kan løbende blive bekendt med oplysninger om eller indikationer på, at en flygtning med opholdstilladelse efter udlændingelovens

§ 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, har foretaget rejser af kortere eller længere varighed til hjemlandet. Styrelsen kan bl.a. blive bekendt med dette via indberetninger fra politi og kommuner, ligesom det kan fremgå af ansøgninger om familiesammenføring og ansøgninger om forlængelse af asyltilladelser, at flygtninge har foretaget rejser til hjemlandet.

Når Udlændingestyrelsen bliver bekendt med eller ser indikationer på, at en flygtning har foretaget rejser til hjemlandet, vurderer styrelsen, om der er grundlag for at inddrage den pågældendes opholdstilladelse. I givet fald indkaldes flygtningen til en samtale, hvor det søges belyst, om den pågældende har foretaget rejser til hjemlandet, og om forholdene, der har begrundet flygtningens opholdstilladelse, derved har ændret sig på en sådan måde, at den pågældende ikke længere risikerer asylbegrundende forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Såfremt det kan lægges til grund, at en flygtning har været rejst til hjemlandet, er der en formodning for, at forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig. Det er herefter op til flygtningen selv at sandsynliggøre, at den pågældende fortsat risikerer asylbegrundende forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Det bemærkes, at det forhold, at en flygtning har været rejst til sit hjemland, ikke nødvendigvis i sig selv er udtryk for, at flygtningen ikke længere risikerer forfølgelse ved en tilbagevenden til sit hjemland. Der lægges ved vurderingen heraf bl.a. vægt på, om flygtningen har oplevet konflikter under sit ophold i hjemlandet, hvor i hjemlandet flygtningen har opholdt sig, begrundelsen for rejsen, og om flygtningen vil kunne udsendes til sit hjemland, jf. udlændingelovens § 31, som beskrevet ovenfor.

3. I forbindelse med oprettelse af en inddragelsessag modtager og indhenter Udlændingestyrelsen en række oplysninger til brug for sagsbehandlingen. Disse oplysninger findes fx i samtalerreferater, breve og dokumenter og indgår i styrelsens behandling af den konkrete inddragelsessag. Oplysningerne er gemt i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem, men det er kun en delmængde af oplysningerne, der registreres som metadata i det elektroniske sagsbehandlingssystem, og som derfor kan udtrækkes til statistiske oversigter. Metadata kan fx være ansøgningsdato, ansøgerens navn, afgørelsens udfald og lignende.

Oplysninger om flygtningens eller den familiesammenførtes rejse til hjemlandet er ikke registreret som metadata i sagsbehandlingssystemet på en sådan måde, at oplysningerne kan udtrækkes statistisk. Det er derfor ikke muligt på baggrund af registreringsgrundlaget at oplyse, hvor mange flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, der har foretaget rejser til hjemlandet. Det er heller ikke muligt at udtrække statistiske oversigter over afgørelser om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser meddelt til flygtninge eller familiesammenførte til flygtninge, der er truffet med henvisning til

flygtningens rejse til hjemlandet, på baggrund af registreringsgrundlaget i det elektroniske sagsbehandlingssystem.

Udlændingestyrelsen har i stedet foretaget en manuel gennemgang af afgørelser om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af flygtninges opholdstilladelser i de seneste 5 år truffet af styrelsen (1. instans), hvorefter det er undersøgt, om der ligeledes er truffet afgørelse om inddragelse/nægtelse af forlængelse vedrørende familiesammenførte til de pågældende flygtninge.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, kun vedrører flygtninge. Familiesammenførte til sådanne flygtninge kan således rejse på korterevarende ferie i hjemlandet, uden at dette har indvirkning på de familiesammenførtes opholdstilladelser. Imidlertid kan de familiesammenførtes opholdstilladelser blive inddraget eller nægtet forlænget som konsekvens af, at flygtningen får inddraget/nægtet forlænget sin opholdstilladelse. Dette forudsætter dog, at de familiesammenførte ikke bevarer deres opholdstilladelser af andre årsager.

Udlændingestyrelsen kan oplyse, at styrelsen i perioden fra 1. januar 2014 til 18. februar 2019 har truffet 10 afgørelser om inddragelse/nægtelse af forlængelse af en flygtninges opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 7 med henvisning til den pågældendes rejse til hjemlandet. Der er ikke truffet afgørelse om inddragelse/nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse for familiesammenførte til de flygtninge, der er omfattet af de 10 afgørelser.

Opgørelsen for 2014-2018 er endelig, opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem og en efterfølgende manuel gennemgang. Opgørelsen for 2019 er foreløbig, opgjort på baggrund af registreringer i det elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 18. februar 2019 og en efterfølgende manuel gennemgang.

Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da det elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem, og ikke som et egentligt statistiksystem.

3. Af aftale om finansloven for 2018, side 18, fremgår:

”Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at man som flygtning i Danmark ikke skal kunne tage på ferie i sit hjemland, uden at det har konsekvenser for ens opholdstilladelse i Danmark. Det er udlændingemyndighedernes erfaring, at visse flygtninge foretager rejser af kortere varighed til deres hjemland, efter de er meddelt asyl i Danmark. Aftaleparterne er enige om, at kontrollen af flygtninges rejser til hjemlandet skal styrkes. Det aftales, at der foretages en stikprøvekontrol af ca. 800 udvalgte ansøgninger om forlængelse af tidsbegrænsede opholdstilladelser i 2018 med henblik på at afdække eventuelle sager om flygtninges rejser til hjemlandet. Kontrollen indebærer bl.a. screening af flygtninges aktiviteter på sociale medier. Vurderer udlændinge-

myndighederne, at der er behov for yderligere kontrol, udvælges ansøgningerne til en mere dybdegående kontrol, hvor rejsedokumenter mv. inddrages i sagsbehandlingen. Søgningen på sociale medier og gennemgang af rejsedokumenter mv. forventes også at kunne afdække eventuelle sager om svig i relation til flygtningens nationalitet mv. Der afsættes 17,5 mio. kr. i 2018 til initiativet”.

Udlændingestyrelsen har pr. 24. februar 2019 kontrolleret 596 ansøgninger om forlængelse af tidsbegrænsede opholdstilladelser i forbindelse med stikprøvekontrol med henblik på at afdække eventuelle sager om flygtninges rejser til hjemlandet. I 591 af de kontrollerede sager har der ikke været grundlag for at nægte at forlænge opholdstilladelse på baggrund af en flygtninges rejser til hjemlandet eller på andet grundlag.

1 af de resterende 5 sager er afsluttet uden afgørelse, da den pågældende er udrejst af Danmark, og der er truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen i 4 sager. I 3 af de 4 sager er der truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen på baggrund af ændrede forhold, og i 1 af de 4 sager er der truffet afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen på baggrund af svig. Ingen af afgørelserne i de 5 sager er således truffet under henvisning til en rejse foretaget til hjemlandet.

Opgørelsen er foreløbig, opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 24. februar 2019 og en efterfølgende manuel gennemgang. Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da det elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem, og ikke som et egentligt statistiksystem.

Udlændingestyrelsen bemærker, at der i flere af de 596 kontrollerede ansøgninger om forlængelse har været indikationer på, at en flygtning har foretaget rejser til hjemlandet, primært på baggrund af fund på de sociale medier. Da der er en stor usikkerhed forbundet med verificeringen af disse oplysninger, har det i de pågældende sager ikke været muligt for styrelsen at lægge til grund, at de pågældende flygtninge har foretaget rejser til deres hjemlande.

Det vil forudsætte en omfattende og ressourcekrævende manuel gennemgang af de 596 sager, hvis antallet af sager, hvor der har været indikationer på, at en flygtning har foretaget rejser til hjemlandet, skal opgøres. Udlændingestyrelsen har ikke fundet anledning til at sætte en sådan manuel gennemgang i værk til brug for besvarelsen.

Udlændingestyrelsen henviser i øvrigt til vedhæftede besvarelser af 3. september 2018 af spørgsmål nr. 865-866, stillet af Udlændinge- og Integrationsudvalget den 13. juli 2018.”

4. Kommunerne har i forbindelse med den løbende opfølgning på integrationskontrakten og som led i den almindelige beskæftigelsesindsats pligt til systematisk at vejlede om mulighederne for at repatriere. I den sammenhæng modtager den enkelte information om, hvilken støtte den pågældende kan modtage og hvordan den enkelte kan forberede sig på at træffe en kvalificeret beslutning om repatriering. Som led i forberedelse til repatriering er der mulighed for at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

I tilfælde, hvor en udlænding ønsker yderligere information om de konkrete muligheder og betingelser for at modtage støtte til frivillig repatriering i forhold til den enkeltes situation, kan den kommunale sagsbehandler henvise vedkommende til en individuel og uddybende rådgivning hos Dansk Flygtningehjælp, som i dag varetager rådgivningsopgaven for Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Inger Støjberg

/

Lars Lichtenstein